मनोहोता । चक्षुर्बह्मा । निर्मेषावषदकारः ॥ ६ ॥
यएवं वेदे । तस्य त्वेव हुतं । सायं यावानश्च वै देवाः
प्रात्यावाणश्चाग्निहोचिणा गृहमार्गच्छित्त । तान् यनत्प्येत् । पुजया प्रमुभिर्वितिष्ठेर न् । यत् त्प्येत् ।
तृप्तारंनं पुजया प्रमुभिर्म्तिष्ठेर न् । यत् त्प्येत् ।
तृप्तारंनं पुजया प्रमुभिर्म्तिषयेयुः । सजूदेवैः सायं याविभिरिति सायः सम्म्र्णित । सजूदेवैः प्रात्याविभिरिति पुतः । ये चैव देवाः सायं यावाना ये च प्रात्यावाणः ॥ १०॥

तानेवाभयार स्तर्पयति। तर्गं तृप्ताः पुजया प्रमुभिस्तर्पयन्ति। अरुणो हस्मा है। पंवेशिः। अग्निहो चर्वाहर सायं प्रात्वेजं सात्वेय्येभ्यः प्रहरामि। तस्मान्मत्यापीयार सो सात्वे व्याद्रति। चतुरु न्यति। दिर्जुहोति। समित् संप्तमी। सप्तपदा शकरी। शाकरो
वर्जः॥ अग्निहो चरव तत्सायं प्रात्वेजं यजमाने। सावर्ष्याय प्रहरति। भवत्यात्मना। प्रास्य स्रत्वेयोभवित्याय प्रहरति। भवत्यात्मना। प्रास्य स्रत्वेयोभवित्याय प्रहरति। भवत्यात्मना। प्रास्य स्रत्वेयोभ-

वर्तिः पातर्द्वताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करे तियेता वार्श्वमिहो चस्यापसदी वषटकारश्च प्रात्यावी गोवज्ञ-स्वीगि च ॥ श्रनु॰ ५ ॥